

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 3 (“Det skabte” og verdensaltets kosmiske grundenergier) – Lektion 12

TYNGDE- og FØLELSESENERGIEN (fortsat fra lektion 11)

Det psykiske kraftfelt eller P-kraftfeltet

34. I lektion 11 blev det nævnt, at overhovedet al kraft i sin kosmiske grundanalyse rent substantielt er identisk med den spændingsmæssige virkning af tyngde- og følelserenergiens kontraaktivitet, kort sagt, at kraft i substantiel henseende er identisk med en kombination af verdensaltets anden og tredje kosmiske grundenergi: tyngde og følelse. Endvidere blev det betonet, at al kraft i denne sin kosmiske renkultur er af rent åndelig eller psykisk natur, og at den i overensstemmelse hermed fremover ville blive omtalt som P-kraften eller den psykiske kraft.

På grundlag af disse oplysninger kan det nu omtales, at ethvert Jeg i kraft af sit på moderenergien og dermed skaberevnen beroende herredømme over tyngde- og følelserenergien permanent opretholder et rigt differentieret psykisk kraftfelt (område af psykiske kræfter), for hvilket disse to grundenergier netop primært udgør de bærende substantielle komponenter. Vi skal senere under fremstillingen af Jegets psykiske bevidsthedsapparat komme betydeligt nærmere i berøring med dette P-kraftfelt, men allerede nu er det aktuelt at give dets betydning en første omtale.

Indledningsvis skal det nævnes, at P-kraftfeltets betydning i første række består i, at det så at sige udgør skelettet i hele Jegets psykiske bevidsthedsapparat og dermed skelettet i det apparat, igennem hvilket Jeget i praksis er sans- og manifestationsdygtigt over for omgivelserne. Det omtalte P-kraftfelt udgør kort sagt skelettet i Jegets psykiske sans- og manifestationsapparat.

Dernæst kan det i fortsættelse heraf nævnes, at netop P-kraftfeltet udgør selve det bærende substantielle grundlag for eksistensen af såvel Jegets tankeliv som dets følelserliv, idet de enkelte tanker og følelser rent objektivt er identiske med vekslende spændinger og svingninger eller vibrationer i større eller mindre lokaliteter af omtalte kraftfelt, hvilke spændinger og svingninger specielt følelserenergien sætter Jeget i stand til at registrere og dermed sans. Imidlertid er netop svingninger og vekslende spændinger i et kraftfelt det samme som energivibrationer, hvoraf følger, at Jegets svingende P-kraftfelt også lader sig definere som et psykisk energifelt, hvorved altså forstås et felt eller område af psykiske energivibrationer. Og da netop de i dette til Jeget knyttede energifelt forekommende vibrationer og spændingstilstande af Jeget bliver oplevet som visse tanker og følelser, hvilke faktorer jo udgør dets livsoplevelses byggesten, ses det, at vi i form af det her omtalte af tyngde- og følelserenergi dannede svingende kraftfelt på realistisk vis møder det i stk. 1-18,19 omtalte scenarium eller skueplads for Jegets livsoplevelse, nemlig underbevidstheden. – Uden således at have været nærmere inde på P-kraftfeltets struktur, opbygning og tilknytning til de 4 øvrige grundenergier har vi foreløbigt dannet os et første indtryk af dets eksistens, grundbestanddele og rent principielle betydning. Og vi kan herefter gå over til at genoptage beskrivelsen af tyngde- og følelserenergiens respektive specifikke karaktertræk. (Vedrørende det psykiske kraftfelt m.v.: se i øvrigt L. B. VI, stk. 2157-2183.)

Følelserlivets klimaer

35.

b) I sin egenskab af sansevne for Jeget ytrer tyngdeenergien sig centralt som evnen til i alle tonearter at føle modvilje, frastødning og antipati mod nogen eller noget. Denne oplysning må dog tages med et vist forbehold, idet tyngdeenergiens rolle i sansemæssig henseende i virkeligheden nærmest er af indirekte karakter og meget nøje er forbundet med den rolle, følelsesenergien spiller.

Som selve navnet siger, ligger den tredje grundenergi – følelsesenergien – til grund for Jegets evne til i begrebets allervideste forstand at kunne føle. Det er nemlig direkte igennem denne, Jeget registrerer og dermed sanser samtlige de ændringer, der i form af enten vibrationer og svingninger eller skiftende spændingsforhold opstår eller bringes til at opstå i dets af tyngde- og følelsesenergi dannede psykiske kraftfelt. Det er med andre ord igennem følelsesenergien, Jeget har sansemæssig kontakt med den omgivende verden, og man må derfor sige, at denne grundenergi i sin egenskab af sansevne for Jeget ytrer sig som evnen til at føle.

36.

Det blev før nævnt, at tyngdeenergiens rolle i sansemæssig henseende nærmest kun er af indirekte karakter, og at den meget nøje er forbundet med den rolle i samme henseende, som følelsesenergien spiller. Dette udsagn skal vi i det følgende gå over til at begrunde nærmere.

For at forstå tyngdeenergiens rolle i sansningens tjeneste er det nødvendigt, at vi i generelle vendinger beskæftiger os lidt med, hvad der egentligt skjuler sig under begrebet: Jegets følelsesliv. – Som enhver vil kunne iagttage, oplever Jeget i realiteten sit følelsesliv som en serie mere eller mindre hurtigt skiftende STEMNINGER eller stemningskombinationer, hvoraf nogle fornemmes som lyse og andre som grå eller direkte mørke. Om disse stemninger ved vi, at de repræsenterer en hel skala af sådanne spændende over alle mulige trin og nuancer lige fra de mørkeste mørke over de grå til de lyseste lyse.

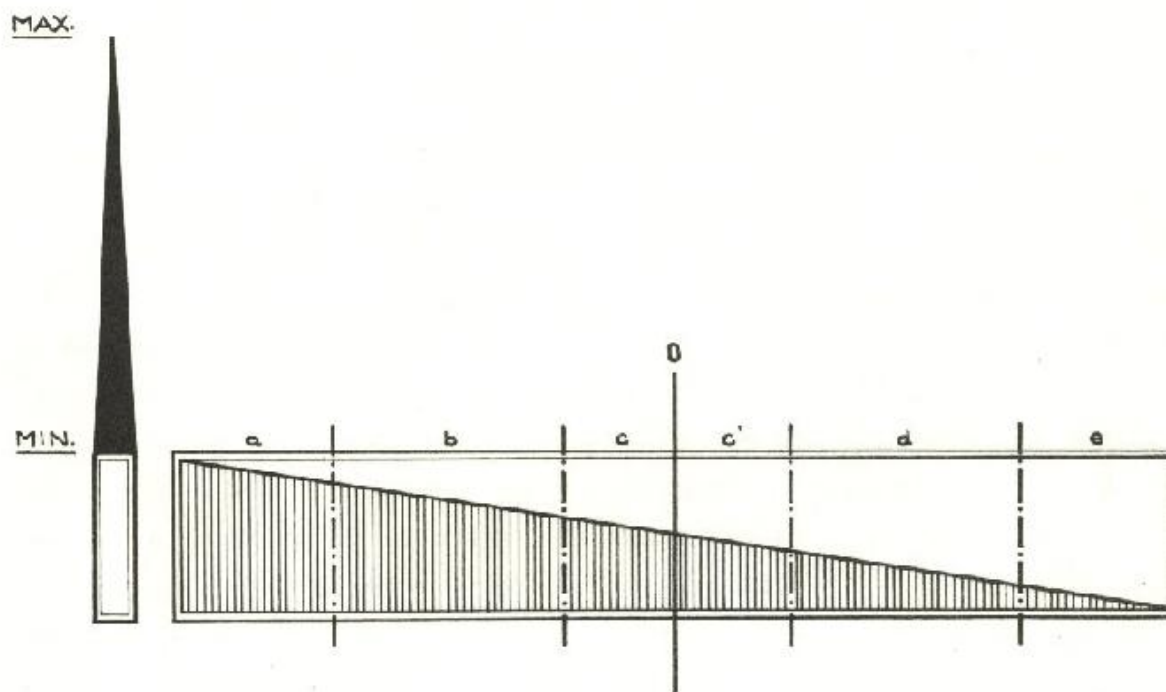
Men hvoraf kommer det sig egentlig, at nogle stemninger opleves som værende lyse, andre som værende grå og atter andre som værende direkte mørke? – Hvad er i det hele taget en stemning? – Som svar på disse spørgsmål oplyser Martinus, at en stemning er en af Jeget gennem følelsesenergien registreret speciel spændingstilstand mellem tyngde- og følelsesenergien i det af disse to grundenergier dannede psykiske kraftfelt, og afgørende for om stemningen opleves som værende lys, grå eller direkte mørk, er først og fremmest, om det er tyngdeenergien eller det er følelsesenergien, der er førende i den herskende spændingstilstand. – Er det tyngdeenergien, opleves stemningen som værende overvejende mørk og hadefuld, medens det modsatte er tilfældet, dersom det er følelsesenergien, der har føringen.

Disse stemninger, hvoraf følelseslivet i realiteten består, betragter Martinus ligefrem som mentale klimatiske tilstande, der midlertidigt kan herske mere eller mindre lokalt i underbevidsthedsområdet, og han betegner dem i overensstemmelse hermed som "følelseslivets klimaer". Da imidlertid hver eneste stemning vil tendere i retning af henholdsvis "mørke" og "lys", alt eftersom det er tyngde-, eller det er følelsesenergien, der har majoriteten eller overvægten i kombinationen, bliver det aktuelt at skelne mellem følelseslivets tyngde-klimaer og dets følelses-klimaer, hvor tyngdeklimaerne naturligvis er repræsenterede ved de stemninger, der er domineret af tyngdeenergiens tilstedeværelse og følelsesklimaerne ved de, der er domineret af følelsesenergiens tilstedeværelse i blandingen.

Med andre ord: følelseslivet er repræsenteret ved en skala af stemninger, der hver især rent objektivt er identiske med en bestemt kombination og dertil svarende bestemt spændingstilstand mellem grundenergiene "tyngde" og "følelse".

37.

Vi er hermed blevet klar over, at en såkaldt stemning rent objektivt er identisk med en speciel spændingstilstand mellem tyngde- og følelsesenergien i det af disse to grundenergier dannede psykiske kraftfelt, samt at det direkte er igennem følelsesenergien, Jeget registrerer og dermed sanser denne spændingstilstand, som det altså subjektivt opfatter eller oplever som netop en særlig stemning. Og vi er således i kontakt hermed klar over, at det specielt er følelsesenergien, der bærer Jegets evne til at sanser tilstandene i det psykiske kraftfelt, hvorimod tyngdeenergien blot spiller rollen som den kontrastfaktor, der ikke blot kan give følelseslivet kolorit, hvorved forstås: få det til at fremtræde som en righoldig skala af stemninger og stemningsnuancer, men som i det hele taget er en nødvendig substantiel forudsætning for P-kraftfeltets og derigennem for følelseslivets blotte eksistens. Kosmisk-kemisk betragtet er samtlige disse stemninger og stemningsnuancer altså særlige blandinger af tyngdeenergi og følelsesenergi spændende over alle grader af kombinationsmuligheder fra "lys" til "mørke". Af hensyn til ønsket om på en rationel og anskuelig måde at klassificere nogle af de mest karakteristiske af disse stemninger eller mentale klimaer har vi nedenfor indføjet en symbolskitse, der rent skematisk netop illustrerer hele følelseslivets skalaområde af klimatiske muligheder. På symbolet vekselvirker to langstrakte trekantfigurer med hinanden, en skraveret og en hvid. Af disse symboliserer den skraverede tyngdeenergien og den hvide følelsesenergien. På midten, hvor tyngde- og følelsesenergien er i ligevægt, er symbolet delt ved en fuldt optrukket lodret linje, mærket "0". Denne symboliserer grænsen mellem tyngdeklimaerne og følelsesklimaerne, således at tyngdeklimaerne placerer sig til venstre og følelsesklimaerne til højre for linjen. Endvidere er figuren ved hjælp af et antal stiplede linjer yderligere delt op i et antal zoner, der henholdsvis er mærket: a, b, c-c', d og e. – Taget i den samme rækkefølge symboliserer disse zoner: a) de ekstreme (yderliggående) tyngdeklimaer, b) de ordinære tyngdeklimaer, c-c') grænsetilfælde af tyngde- og følelsesklimaer, d) de ideelle følelsesklimaer og e) de ekstreme følelsesklimaer

Som praktiske eksempler på stemninger eller klimaer, der henhører under disse 5 klimakategorier kan i samme rækkefølge anføres:

I) Tyngdeklimaer

a-klimaer: mordlyst, had, hævnthørst, raseri, samvittighedsløshed, uhæmmet lyst til at knuse, destruere, flænse og lemlæste.

b-klimaer: jalousi, skinsyge, vrede, harme, irritation, intolerance, arrogance, fornærmelse, foragt, misundelse, skadefryd, forfængelighed, ærgerrighed og magtskyge.

c-klimaer: selvretfærdighed, indignation, hellig vrede, retfærdig harme, nag og bitterhed.

II) Følelsesklimaer

c' -klimaer: uligevægtighed, utålmodighed, skuffelse, mental uro og disharmoni, samvittighedskriser, moralske konflikter, anger og fortrydelse.

d-klimaer: sympati, ligevægt, tålmodighed, tolerance, tilgivelsestrang, overbærenhed, følsomhed, humanitet, retfærdighedstrang, medlidenhed, finfølelse og medfølelse samt glæde, velvære, optimisme, behag, hengivenhed og forelskelse.

e-klimaer: selvmedlidenhed, sentimentalitet, melankoli, vemod, sorg og ulykkelig forelskelse samt frygt, angst, skræk og rædsel.

På grundlag af denne klassificering af nogle af de bedst kendte og mest karakteristiske tyngde- og følelsesklimaer skulle den studerende have mulighed for at danne sig et temmelig godt indtryk af henholdsvis tyngde- og følelsesenergiens natur samt den måde, hvorpå de gør sig gældende i det levende væsens følelsesliv.

På det lige omtalte symbol optræder der en figur, som endnu ikke har været berørt, nemlig den høje, sorte trekantfigur yderst til venstre. Denne figur er en intensitetsskala, hvorved forstås en skala, der angiver, hvor intenst et givet klima gør sig gældende i bevidsthedslivet. Sagen er nemlig den, at et givet klima – f.eks. sorg – kan have mange forskellige styrkegrader lige fra en overfladisk bedrøvelse og til den mest bundløse fortvivlelse. Muligheden af disse forskellige styrkegrader beror på, at det givne klima som identisk med en bestemt tyngde-følelsesspændingstilstand kan beherske bevidsthedsfeltet i et større eller mindre omfang, hvorved det naturligvis opleves tilsvarende mere eller mindre intenst. Begrænser det sig til at beherske en ganske lille lokalitet af P-kraftfeltet, gør det sig altså kun svagt bemærket i den samlede livsoplevelse, hvorimod det fuldstændigt dominerer denne, dersom det omfatter hele bevidsthedsfeltet. Og det er altså udvalget af disse muligheder, den sorte, koniske intensitetsskala med ydergrænser angivet ved "minimum" og "maximum" har til opgave at illustrere. Men yderligere spiller den i forholdet hermed en rolle i det forhold, at der i livsoplevelsen udmærket på én gang kan optræde flere forskellige stemninger med hver sin styrkegrad eller intensitet, og endda stemninger eller klimaer, der hører hjemme i vidt forskellige klimazoner, hvilket beror på, at der i visse "lag" af det psykiske kraftfelt kan optræde én spændingstilstand og i andre en helt anden. Ja, i virkeligheden kan der på én gang optræde et relativt stort antal lokale spændingstilstande, hvilke i livsoplevelsen gør sig gældende som en hel akkord af stemninger, der sædvanligvis går op i en højere subtil enhed af mere eller mindre harmonisk karakter. Som et ikke ualmindeligt eksempel på en sådan akkord af stemninger kan f.eks. nævnes kombinationen: jalousi, had og ulykkelig forelskelse. Og som et andet: venlig bestemthed.

Hidtil har vi kun omtalt tyngde- og følelsesenergien i deres egenskab af sanseevne for Jeget, men vi skal nu i modsætning hertil berøre dem i deres egenskab af manifestationsevne, hvorved det vil vise sig, at der er tale om en betydningsmæssig ombytning af deres respektive funktionelle roller. Mens nemlig tyngdeenergiens rolle i sansningens tjeneste nærmest kun var af indirekte og sekundær karakter, hvorimod følelsesenergiens var af direkte og primær karakter, er forholdet nøjagtigt det

omvendte, hvor det drejer sig om disse to grundenergiers roller i manifestationens tjeneste. Der er det nemlig tyngdeenergien, der spiller den primære rolle, medens følelserenergien kun spiller en indirekte og sekundær rolle.

I sin egenskab af manifestationsevne for Jeget ytrer tyngdeenergien sig som evnen til at mobilisere dynamisk kraft, ja i det hele taget som evnen til at udvikle enhver form for dynamisk aktivitet, og den fornemmes i overensstemmelse hermed som en uudslukkelig, dynamisk livs-flamme eller livs-ild, der i det ene øjeblik kan ulme og gløde og i det næste flamme op til et knitrende bål af initiativ.

Tyngdeenergien er kort sagt Jegets dynamiske og dermed også dets dræbende evne.

I modsætning hertil ytrer følelserenergien sig som Jegets evne til at dæmme op for tyngdeenergiens dynamiske, ekspansive og iltre væsen og dermed som dets evne til at beherske, kontrollere og tæmme den ved tyngdeenergien repræsenterede kraftudviklingsevne, kort sagt: som evnen til at udvise selvbeherskelse. Og det ses heraf, at følelserenergiens rolle i manifestationens tjeneste målt med den rolle, tyngdeenergien spiller, nærmest er af indirekte og sekundær karakter, idet følelserenergien i hovedsagen indskrænker sig til at virke som den nødvendige modkomponent, hvis eksistens er en betingelse for, at tyngdeenergiens ekspansive væsen i praksis kan udnyttes til fordel foretablingen af dynamisk kraft (herunder vilje-kraft).

Tyngde- og følelserenergien som elementarlivsyttringer

38.

c) Vi er hermed nået frem til fase c) i vores fremstilling af tyngde- og følelserenergiensspecifikke karaktertræk, hvilket nærmere betegnet vil sige, at vi er nået frem til det punkt, hvor det er beskrivelsen af deres fremtræden som menneskelige elementarlivsyttringer, at det drejer sig om.

I kontakt med den omstændighed, at tyngde- og følelserenergien specielt bærer Jegets følelserliv, er der tale om, at de nævnte to grundenergier i deres fremtræden som menneskelige elementarlivsyttringer kommer til syne som specielle momenter ved den side af menneskets handlingsliv, der specielt kan betragtes som udslag af det fungerende følelserliv. Og det vil her vise sig, at det på samme måde, som det kunne lade sig gøre at opdele følelserlivets klimaer i tyngdeklimaer og følelseklimaer, også vil kunne lade sig gøre at opdele den "side" af manifestationerne, der specielt udgør udslag af følelserlivet, i tyngdemanifestationer og følelsermanifestationer, hvilket altså vil sige manifestationer, der respektive er domineret af tyngde- og følelserenergiens henholdsvis dræbende og livgivende tendens. Ja, det ville endog kunne lade sig gøre at foretage en lige så specifik klassificering af manifestationerne, som det var muligt med hensyn til klimaerne, idet der til hvert eneste klima svarer en ganske bestemt, typisk manifestationsart. En så gennemført klassificering er imidlertid overordentlig omfattende og vil stille krav til en plads, som det i nærværende kursus ikke er muligt at yde den, hvorfor vi skal nøjes med at give en række praktiske eksempler på udprægede tyngdemanifestationer, hvorved altså forstås manifestationer, i hvilke tyngdeenergien er førende i forhold til følelserenergien, samt en række eksempler på ideelle og ekstreme følelsermanifestationer, hvorved henholdsvis forstås manifestationer, i hvilke følelserenergien befinder sig i et gunstigt og et ugunstigt overlegenhedsforhold til tyngdeenergien. Ved et ugunstigt overlegenhedsforhold forstås en kombination, i hvilken følelserenergien er så kraftigt repræsenteret i forhold til tyngdeenergien, at den i stedet for at virke livgivende snarere virker om ikke just direkte dræbende, så i det mindste hæmmende og lammende på den ideelle eller normale livsudfoldelse, der netop er betinget af et gunstigt kombinationsforhold mellem grundenergiene: tyngde og følelse.

Tyngdemanifestationer

Som praktiske eksempler på tyngdemanifestationer, hvorved altså forstås manifestationer, hvor det særligt er tyngdeenergien, der gør sig bemærket og lader sig studere, skal blandt andre nævnes: mord, drab, vold, lemlæstelse, brutalitet, sadisme, vandalisme, hærværk, grusomhed og hævnakter samt raseriudbrud, hidsighedsudbrud, vredesudbrud, eder og forbandelser m.v. Men ligeledes er sådanne manifestationer som sårende ord, giftige bemærkninger, sladder, spot, bagtalelse, arrogance, dømmesyge, ytringer af hån og skadefryd samt åndelig grusomhed eksempler på manifestationer, i hvilke tyngdeenergiens symptomer er overordentligt stærkt dominerende.

På grundlag af disse eksempler kan vi således udtale, at overalt, hvor en bevægelsesmanifestation og dermed et begivenhedsforløb former sig som en destruktionsproces, udgør den i udpræget grad en manifestation af "det dræbende princip" og dermed en ytring af verdensaltets anden kosmiske grundenergi, tyngdeenergien.

Følelsesmanifestationer

Som praktiske eksempler på ideelle følelsesmanifestationer, hvorved forstås manifestationer, hvor følelsesenergien i et ideelt omfang dominerer over tyngdeenergien, kan blandt andre nævnes: koldblodighed, flegma, ligevægtighed, uforstyrrelighed, moralsk mod og ydmyghed, samt overbærenhed, ægte høflighed, sagtomdighed, tålmodighed, mildhed, venlighed, sympatiske smil, ros, kærtegn, kunst, romantik og humor. – Samtlige disse eksempler er altså udtryk for manifestationer og dermed bevægelsesytringer, i hvilke tyngdeenergiens dynamiske egenskaber i kraft af følelsesenergiens modererede overvægt udnyttes til fordel for en velkontrolleret og livgivende skabelse.

Imidlertid vil der også kunne fremdrages eksempler på følelsesmanifestationer, der bærer præg af, at følelsesenergien i overdimensioneret grad er førende i forhold til tyngdeenergien, hvilket har til følge, at dennes dynamiske egenskaber i større eller mindre grad underkues på en ufordelagtig måde. Af sådanne ekstreme og til e-klimaerne svarende følelsesmanifestationer kan f.eks. nævnes: sentimentalitet, melankoli, sløvhed, depression, livslede og unaturlig træthed, ytringer af frygt, forskrækkelse, angst, skræk og rædsel samt lampefeber, nervøsitet, mindreværdskomplekser, hypokondri, hysteri, gråd og selvmord (ekstatisk fremkaldte selvmord naturligvis undtaget).

-Det ses tydeligt, hvorledes manifestationerne i disse eksempler i overdimensioneret grad bærer præg af følelsesenergiens kontraktive og på en vis måde antidynamiske natur og indflydelse, hvorved de måske bedre end eksemplerne på de ideelle følelsesmanifestationer tjener som grundlag for et studium af følelsesenergien i dens fremtræden som elementarlivsyttring.

Tyngde- og følelsesenergiens ytringer i naturprocesserne

39.

d) Vi skal nu afslutte omtalen af tyngde- og følelsesenergiens specifikke karaktertræk med at gøre rede for, på hvad måde de hver især ytrer sig i det af naturen befordrede adfærdsmønster, kort sagt: i naturprocesserne.

For tyngdeenergiens vedkommende er der først og fremmest tale om, at denne i kontakt med sit ekspansive, dynamiske væsen ytrer sig som en bevægelsesfremmende faktor, hvoraf følger, at den kommer til syne i overhovedet enhver manifesteret stambevægelse som overvejende ansvarlig for dennes eksistens. Thi som identisk med netop den dynamiske, ekspansive komponent i alt, hvad der hedder spænding, kraft og kraftfelter, udgør den selve hovedfaktoren i al skabelse af kvantitativ bevægelse, der jo, som det vil vides, først og fremmest er repræsenteret ved stambevægelsen. Og i overensstemmelse hermed udgør bl.a. alt, hvad der kommer ind under sådanne begreber som VARME, udvidelse, ekspansion, eksplosion, ild, forbrænding, fordampning, fordøjelse, betændelse, destruktion, nedbrydning, dematerialisation, energiudvikling ved fusion og fission samt radioaktiv stråling m.v. typiske eksempler på bevægelsesytringer i naturen, der i overvejende grad er præget af tyngdeenergiens principielle væsen. – Man kan således kort sige, at tyngdeenergien i naturprocesserne centralt ytrer sig som et dynamisk og destruktivt moment.

For følelserenergiens vedkommende stiller sagen sig direkte modsat, thi i kontakt med sit kontraktive og stabiliserende væsen ytrer denne sig først og fremmest som en bevægelsehæmmende faktor, hvoraf følger, at den kommer til syne overalt i naturen, hvor der indtræder eller optræder ligevægtstilstande. Thi som identisk med den kontraktive og stabiliserende komponent i enhver form for spænding eller kraft, udgør den selve hovedfaktoren i dannelsen af alle balance- og ligevægtstilstande, for hvilke den således i overvejende grad er ansvarlig. Og det vil på grundlag heraf kunne forstås, at alt, hvad der kommer ind under begreber som KULDE, frost, sammentrækning, kontraktion, implosion, afkøling, fortætning, fordråbning, forfrysning, materialisation og krystallisation udgør eksempler på naturprocesser og dermed bevægelsesmanifestationer, der i overvejende grad er behersket af følelserenergiens indflydelse og tilstedeværelse. Følelserenergien kan således kort karakteriseres som et stabiliserende, opbyggende og konstruktivt moment i de ved naturprocesserne repræsenterede bevægelsesmanifestationer.

Konklusion

40.

Hermed har vi så gennemført beskrivelsen af tyngde- og følelserenergiens specifikke karaktertræk og dermed i det hele taget fremstillingen af følelserlivets grundenergier, og vi har især på grundlag af de praktiske eksempler haft rig lejlighed til at danne os et indtryk af, at tyngde- og følelserenergien i et og alt udgør hinandens diametrale modsætninger og dermed, at de som kvalitative vibrationsfænomener betragtet retmæssigt tilkommer prædikatet: kontravibrationer. Thi mens tyngdeenergien rent principielt udgør kvalitativ vibration i et plan eller en dimension af destruktiv og dræbende karakter, udgør i modsætning hertil følelserenergien kvalitativ vibration i et plan eller en dimension af opbyggende og livgivende natur. – Senere i kurset skal vi komme i endnu nærmere berøring med betydningen af disse to grundenergiers kontrære egenskaber, end vi her har været det, og bl.a. blive vidne til, hvorledes de også indebærer et kosmisk-kemisk eller mentalhygiejnisk aspekt af den allerstørste praktiske betydning.

-Og hermed skal vi så afslutte fremstillingen af følelserlivets grundenergier til fordel for en omtale af tankelivets bærende grundenergier.

Spørgsmål til lektion 12

1. Hvad forstås ved begrebet: P-kraftfeltet?

2. Hvilken rolle spiller P-kraftfeltet i første række?
3. Hvilken relation består der mellem P-kraftfeltet og Jegets tanke- og følelsesliv?
4. a) Er det korrekt at omtale det svingende eller vibrerende P-kraftfelt som et energifelt; og b) i bekræftende fald: har dette energifelt noget med det i stk. 1-18,19 omtalte underbevidsthedsfelt at gøre?
5. Hvorledes ytrer tyngdeenergien sig i dens egenskab af sanseevne for Jeget?
6. Hvorledes ytrer følelsesenergien sig i dens egenskab af sanseevne for Jeget?
7. a) Er det tyngdeenergien, eller b) er det følelsesenergien, der i sansemæssig henseende spiller den primære rolle?
8. I praksis gør følelseslivet sig gældende som et stemningsliv: hvad er i sin objektive, kosmisk-kemiske analyse en stemning?
9. a) Er det gennem tyngdeenergien, eller b) er det gennem følelsesenergien, Jeget direkte registrerer og dermed sanser de specielle objektive omstændigheder, det subjektivt opfatter som visse stemninger?
10. Martinus omtaler også de til følelseslivet hørende stemninger som "følelseslivets klimaer", og han skelner endvidere mellem tyngde-klimaer og følelses-klimaer: hvori består rent objektivt (kosmisk-kemisk) forskellen mellem disse to typer klimaer?
11. Hvorledes ytrer tyngdeenergien sig i dens egenskab af manifestationsevne for Jeget?
12. Hvorledes ytrer følelsesenergien sig i dens egenskab af manifestationsevne for Jeget?
13. a) Er det tyngdeenergien, eller b) er det følelsesenergien der i manifestationsmæssig henseende spiller den primære rolle?
14. a) Hvad forstås ved tyngde-manifestationer; og b) hvad forstås ved følelsesmanifestationer?
15. a) Hvad forstås ved ideelle følelsesmanifestationer: og b) hvad forstås ved ekstreme følelsesmanifestationer?
16. Hvorledes ytrer tyngdeenergien sig centralt i det af naturen befordrede adfærdsmønster?
17. Hvorledes ytrer følelsesenergien sig centralt i det af naturen befordrede adfærdsmønster?

Svar til spørgsmål i lektion 11

1. De 5 bevægelsesarter og de 6 underbevidsthedsenergier
2. a) Ja, b) Nej
3. a) 3, nemlig instinkt-, tyngde- og følelsesenergien b) 3, nemlig intelligens-, intuitions- og hukommelsesenergien
4. Nej

5. a) Tyngde- og følelsesenergien, b) instinktenergien
6. Som viljen til automatisme eller selvfunktion
7. Ja
8. a) Som evnen til at ane, b) som evnen til at etablere, opretholde og befordre automatfunktion
9. a) Ja, b) den tjener som det primitive menneskes religiøse sans
10. Som det automatiske moment i enhver form for automatfunktioner, der eksisterer i tilknytning til mennesker
11. Som det automatiske moment i alle til dette adfærdsmønster knyttede automatfunktioner
12. Som viljen til ekspansion og destruktion
13. Som viljen til kontraktion og konstruktion
14. 1) Det dræbende princip og 2) det livgivende princip
15. Tilstanden "spænding" eller "kraft" (P-kraften)
16. Derved forstås den af tyngde- og følelsesenergi dannede psy kiske generalkraft
17. a,1) I substantiel og dermed objektiv henseende er kraft identisk med den af af tyngde- og følelsesenergiens kontra-aktivitet befordrede spændingstilstand, a,2) i funktionel og dermed ligeledes i objektiv henseende er kraft identisk med evnen til at påvirke legemer aktivt og retningsbestemt; b) det første led udtrykker kraftens substantielle identitet, det andet dens funktionelle identitet
18. a) ja; b) deri, at kraftbegrebet i sin fremtræden som energibegreb definitions-mæssigt er blevet koblet sammen med begrebet: kvantitativ bevægelsesfunktion (stambevægelse)

Svarene er godkendt af Martinus